

Propostes de la Fundació Catalana de l'Esplai en el marc de les eleccions autonòmiques del 12 de maig

Les eleccions autonòmiques del pròxim 12 de maig són una oportunitat per plantejar nous reptes de futur, a la vegada que poden permetre consolidar estratègies i accions que ens facin avançar com a societat. En aquest sentit, la Fundació Catalana de l'Esplai planteja quatre línies d'acció per tal de construir una mon més just i sostenible i proposa als partits polítics que se les puguin fer seves:

1. Garantir l'educació en el lleure al llarg i ample de la vida.

Sens dubte l'educació en el lleure és un pilar necessari en el creixement de les persones i en la participació activa d'aquestes en la transformació de la societat. L'educació en valors i l'adquisició dels coneixements a través de l'experimentació i les vivències, són ara més que mai imprescindibles, especialment davant una realitat marcada per l'emergència planetària i la crisi social, i una necessitat d'enfortir i arrelar la cultura de la pau.

És necessari un reconeixement i un impuls decidit de l'educació en el lleure que aporta als infants i joves aprenentatges competencials i habilitats per a la vida a través de vivències especialment significatives, contribuint a la igualtat d'oportunitats educatives.

Pel que fa a les mesures arran de l'emergència climàtica, urgeix plantejar l'adaptació de les normes generals previstes per a les fases d'emergència al cas concret de les colònies d'estiu i de les cases de colònies, així com de les activitats que s'hi realitzen. Alhora, és important que aquests equipaments obtinguin la certificació de refugi climàtic.

L'educació en el lleure esdevé també un espai eficaç de prevenció de l'exclusió social que necessitem estendre i garantir, i conseqüentment, calen mecanismes d'interlocució interdepartamental i de coordinació transversal.

2. La lluita contra la pobresa infantil

que ha de garantir la igualtat d'oportunitats de la infància aportant els recursos econòmics que ho possibilitin i l'impuls de noves iniciatives inspiradores i esperançadores pels joves.

Cal recordar que 442.300 infants (segons les dades de l'Enquesta de Condicions de Vida de l'IDESCAT – febrer 2024) pateixen i creixen en una situació de pobresa econòmica a Catalunya. Aquesta taxa referma una dinàmica de pobresa crònica que afecta ja a un de cada tres infants i que caracteritza una situació excepcional si la comparem amb la resta de països de l'entorn.

És necessari una Estratègia de país contra la pobresa infantil a Catalunya, que englobi diversos eixos d'acció per combatre aquesta problemàtica: prestacions i ajuts; educació, lleure educatiu i èxit escolar; alimentació adequada i salut; ocupació de les famílies amb nens/es a càrrec; reforç de les polítiques per a la inserció de les persones joves...

- 3. Aprovar la proposició de llei del Tercer Sector Social** que ha de permetre dotar de marc legal i reconèixer el paper i contribució de les més de 3.000 entitats socials catalanes.

El tercer sector social necessita urgentment un reconeixement legal que avui en dia no existeix que li permeti portar a terme i valori els seus projectes indispensables per garantir el benestar i la protecció dels col·lectius més vulnerables i desfavorits.

És necessari comptar amb el suport institucional i assegurar la participació activa del tercer sector social en el disseny i implantació de les polítiques públiques que afecten les persones en situació o risc d'exclusió social i reconèixer-li com un interlocutor vàlid davant les diferents administracions.

Aquest marc normatiu ha de permetre també, disposar d'un sistema de finançament just que dignifiqui el treball de les organitzacions i que resolgui els problemes greus de finançament del tercer sector social.

- 4. Regular l'acció concertada** fent possible que els serveis i activitats d'atenció a les persones quedin garantits en un marc contractual més àgil, basat en la col·laboració públic-social que aportí de manera activa i sistemàtica valor social a les persones i a la comunitat. Un marc de relació on el tercer sector social es consideri com un aliat estratègic per la construcció d'una societat millor.

Un model que articuli la gestió dels serveis d'atenció a les persones al marge de la llei de contractes del sector públic, garantint per sobre de qualsevol altra consideració la protecció dels drets socials, l'interès general i la qualitat de l'atenció a les persones, especialment les més vulnerables.

Cal assegurar un model de relació que garanteixi l'eficiència i el màxim retorn social dels recursos públics, d'acord amb una gestió solidària sense afany de lucre, on es limiti clarament l'interès econòmic dels operadors que accedeixin a l'acció concertada, atorgant un rol fonamental i estratègic a la iniciativa social.